คุษฎีนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพยากรณ์ผลกระทบทางเศรษฐกิจของประเทศไทย ที่เกิดจากความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทยกับประเทศญี่ปุ่น การวิเคราะห์เป็นเชิงพลวัต โดยใช้ตารางบัญชีเมทริกซ์สังคมร่วมกับแบบจำลองเศรษฐมิติ ตารางบัญชีเมทริกซ์สังคมที่ใช้เป็นของ พ.ศ. 2550 ซึ่งประกอบค้วย 80 สาขาการผลิต การคำนวณสมการถคลอยใช้ข้อมูลรายไตรมาส ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2538 ถึง ไตรมาส ที่ 3 พ.ศ. 2550 รวม 51 ไตรมาส และการวิเคราะห์กำหนดอยู่ในกรอบเฉพาะการเปิดเสรี ทางด้านการค้าสินค้า

กระบวนการวิเคราะห์เริ่มด้วยการสร้างตารางบัญชีเมทริกซ์สังคม พ.ศ. 2550 โดย อาศัยตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต พ.ศ. 2543 และตารางบัญชีเมทริกซ์สังคม พ.ศ. 2543 และสร้างแบบจำลองเศรษฐมิติ โดยอาศัยทฤษฎีเศรษฐศาสตร์มหภาคและทฤษฎีการค้า ระหว่างประเทศ พร้อมทั้งคำนวณแบบจำลอง โดยใช้ข้อมูลรายไตรมาสในช่วงเวลาที่ได้ กำหนดไว้ ต่อมาเป็นการวิเคราะห์สถานการณ์เสมือนจริงเชิงพลวัต โดยกำหนดให้อัตราภาษีศุลกากรเป็นศูนย์ตามกรอบการตกลงระหว่างประเทศไทยกับประเทศญี่ปุ่นเพื่อดูผลกระทบ

ที่มีต่ออุปสงค์การส่งสินค้าออกและการนำสินค้าเข้าของประเทศไทย และนำผลที่ได้ไป วิเคราะห์โดยใช้ตารางบัญชีเมทริกซ์สังคมเพื่อให้ทราบผลกระทบต่อผลผลิตรายสาขา เศรษฐกิจ เมื่อทราบผลกระทบแล้วก็นำผลนี้ไปวิเคราะห์ปริมาณการส่งสินค้าออก ปริมาณการนำสินค้าเข้า และตัวแปรเศรษฐกิจมหภาคที่เกี่ยวข้องในรอบถัดไป ทำกระบวน-การพลวัตนี้ต่อไปจนได้ค่าพยากรณ์ผลกระทบที่มีต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยในช่วง พ.ศ. 2551-2553

ผลการพยากรณ์ในช่วง พ.ศ. 2551-2553 พบว่า มูลค่าการค้ารวมระหว่างประเทศ ไทยกับประเทศญี่ปุ่นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5,221,593.40 ล้านบาท เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 16.39 ต่อปี ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศไทยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3,347,705.63 ล้านบาท เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 6.75 ต่อปี การบริโภคมวลรวมของภาคเอกชนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1,681,895.55 ล้านบาท เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 4.81 ต่อปี การบริโภคมวลรวมของภาครัฐบาลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 478,087.00 ล้านบาท เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 3.63 ต่อปี การลงทุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1,187,722.40 ล้านบาท เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 4.54 ต่อปี ผลผลิตรายสาขา ที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดในสามอันดับแรก ได้แก่ สาขาการผลิตยางพาราและผลิตภัณฑ์ เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 45.98 ต่อปี รองลงมา คือ สาขาการผลิตยางพาราและผลิตภัณฑ์ เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 43.61 ต่อปี และสาขาการผลิตข้าวและผลิตภัณฑ์ เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 38.35 ต่อปี ประเทศไทยขาดคุลการค้ากับประเทศญี่ปุ่นเฉลี่ยปีละ 4,587,973.27 ล้านบาท หรือเท่ากับร้อยละ 87.87 ของมูลค่าการค้ารวมระหว่างประเทศไทยกับประเทศญี่ปุ่น

ผลการพยากรณ์ชี้ให้เห็นว่า การเปิดเสรีทางการค้าระหว่างประเทศไทยกับ ประเทศญี่ปุ่นทำให้ประเทศไทยขาดดุลการค้ำกับประเทศญี่ปุ่นเป็นจำนวนมาก ดังนั้น รัฐบาลไทยควรมีนโยบายเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของประเทศและเจรจากับประเทศ-ญี่ปุ่นเพื่อให้การขาดดุลการค้าของประเทศไทยลดลง The main objective of this dissertation is to provide the means whereby forecasts can be made for the economic effects on Thailand of the Japan-Thailand Economic Partnership Agreement (JTEPA).

In order to conduct this investigation, the researcher conducted a dynamic analysis of the interactions between a relevant Social Accounting Matrix (SAM) and econometric models. The researcher used the 2007 edition of the SAM, which governed 80 economic sectors. Data were extracted from a period of 51 quarters in the period between the first quarter of 1995 to the third quarter of 2007 in order to compute regression estimates. The analysis was limited to conditions under which there was free trade in commodities, i.e., on the bedrock of an Open Economy SAM.

Analysis commenced with the construction of the 2007 SAM, which in turn was grounded in the Input-Output Table of 2000 and the SAM of 2000.

Thereupon, apposite econometric models were constructed by reference to appropriate macroeconomic theory and aspects of international trade theory.

Estimates were subsequently made on the basis of the quarterly data already mentioned. The results were used for conducting scenario analyses in which an appropriate zero tariff rate was assumed--as stipulated by the framework of the Thai-Japan agreement--in order to determine what affects this would have on Thai imports and exports. The results of this phase of the analysis were then fed back into the macroeconomic model constructed by the researcher in order to be able to forecast the volume of exports and imports-together with relevant macroeconomic variables--for the succeeding period. Analogous dynamic analyses were used to forecast the effects under scenarios for the period between 2008 and 2010.

The forecast results for the period between 2008 and 2010 are therefore as follows:

The average volume of trade between Thailand and Japan will be 5,221,593.40 million baht with the average increase at 16.39 percent per annum; the average Gross Domestic Product (GDP) of Thailand will be 3,347,705.63 million baht with an average increase of 6.75 percent per annum; the average aggregate private consumption will be 1,681,895.55 million baht with an average increase of 4.81 percent per annum; the average aggregate government consumption will be 478,087.00 million baht with an average increase of 3.63

percent per annum; and the average of investments will be 1,187,722.4 million baht per annum with an average increase of 4.54 percent per annum.

In regard to the output by sectors, the three sectors affected at the highest level are, firstly, the Motor Vehicle and Motorcycle sector, with an average increase of 45.98 percent per annum; secondly, the Rubber and Rubber Products sector, with an average increase of 43.61 percent per annum; and, thirdly, the Rice and Rice Products product sector, with an average increase of 38.35 percent per annum. Thailand's trade deficit with Japan would accordingly be 4,587,973.27 baht per annum, which is equal to 87.87 percent of the total trade volume between Thailand and Japan.

These forecast figures indicate that as a result of the free trade agreement between Thailand and Japan, Thailand's trade deficit appears to be rather high. Consequently, it well behooves the Thai government to adopt policies designed to enhance productive efficiency in addition to conducting negotiations with the Japanese government to the end of reducing the trade deficit.